

Με το ersatz «Ακρόπολις» ante portas, καθώς θα διεξαχθεί για πρώτη φορά τέσσερις μέρες μετά την παρέλαση της 25ης Μαρτίου και με τις μισές, από τις ολίγιστες, ειδικές διαδρομές του να είναι ασφάλτινες, το φωτογραφικό αρχείο των Φ.Φ./Γ.Κ. αποδεικνύεται για μια φορά ακόμα θησαυρός. Μας παρέχει τη δυνατότητα να συστήσουμε μια ενότητα, να θυμηθούμε τα περασμένα και να παραθέσουμε τα σχόλια μας.

Από τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70 λοιπόν, επτά ενσταντανέ Ελλήνων και τέσσερα αλλοδαπών αγωνιζομένων, που συμμετείχαν στο Δ.Ρ.Α. Κοντά, δίπλα, οι συντρόφισσές τους, που προσπαθούσαν να απαλλαγούν από την αγωνία και το άγχος για την τύχη των ανδρών τους, αλλά ταυτόχρονα επιθυμούσαν και μια διάκριση για αυτούς.

Στο σημείο αυτό ας συνυπολογίσουμε, πως εκείνες τις εποχές τα νέα από την εξέλιξη του αγώνα, κατέφθαναν με καθυστέρηση και ασάφεια και παρά το γεγονός ότι οι αγώνες ήταν πιο αργοί, δεν ήταν πιο ασφαλείς.

(υ.γ. Άλλη μια συγγνώμη για τις υδατογραφίες στις εικόνες, μοναδική δυστυχώς άμυνα, στην αλητεία του διαδικτύου)

1956

Εκκίνηση δεύτερου Δ.Ρ.Α. Ξημερώματα της Πέμπτης 26 Απριλίου στο χώρο προ του Παναθηναϊκού σταδίου. Με το # 19, το Μ.Γ.Α. των Π. Παπαδόπουλου – Ν. Πολίτη, έτοιμο να πάρει σημαία. Ενώ στον αρχικό πίνακα αποτελεσμάτων το πλήρωμα βρισκόταν στη δεύτερη θέση γενικής και πρώτη Ελληνική, μετά από ένσταση χρεώθηκαν με 169,3 βαθμούς ποινής και κατρακύλησαν στην 27

η

θέση. Ο λόγος της ποινής, η οποία χρειάστηκε σχεδόν δύο μήνες προκειμένου να αποφασισθεί και να κυρωθεί, εντοπίστηκε στην εκτέλεση της δεξιολειτουργίας της

Θεσσαλονίκης. Το αισιόδοξο, χαρούμενο ύφος της εύπαρουσίαστης κυρίας, αριστερά, δεν μαρτυρά ούτε την δυσκολία του εγχειρήματος, ούτε την άτυχη εξέλιξη.

1958

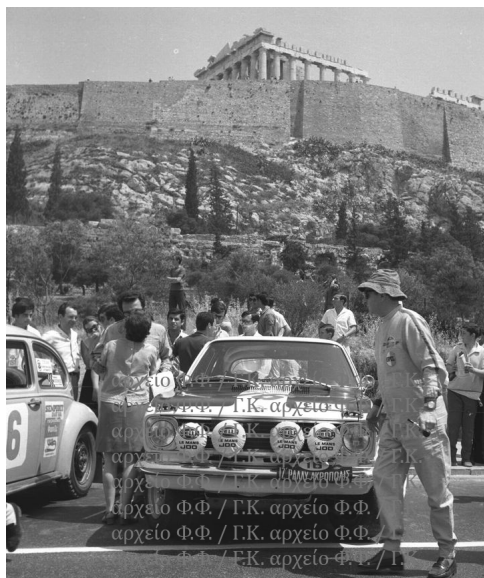
Λίγες στιγμές πριν την εκκίνηση του ΣΤ' Δ.Ρ.Α. Η Έφη Δαρδούφα επιμελείται της καλύψεως με προστατευτικό υλικό, των φωτιστικών σωμάτων της Alfa Romeo, με την οποία ο σύζυγός της Αλέξανδρος συμμετείχε ως συνοδηγός . Η συμμετοχή ήταν «Σπούτνικ» - «Αλέξανδρος» ή κατά κόσμον Παύλος Κουντουριώτης (πλωτάρχης του Βασιλικού, τότε, Ναυτικού) και Αλέκος Δαρδούφας (ο μελλοντικός και επί 19 ετών πρόεδρος της Ε.Λ.Π.Α.). Θα επιστρέψουν 11 ^{οι} γενικής, πέμπτοι Έλληνες και επικεφαλής της κλάσης τους (Α/3). Η Έφη εκείνη την εποχή πέρα από την βοήθεια που παρείχε στις αγωνιστικές δραστηριότητες του Αλέκου, στήριζε ανιδιοτελώς και το έργο της Λέσχης.

1962

Ενα τριήμερο σπιντατόμοτο ανάμεσα στα ένα ξενύκτιο πολύ ξεχωριστό. Είναι ο Erik «son the roof» Carlsson και ο Patrik Moss Carlsson, και οι δύο από τους καλύτερους τερματοφύλακες της εθνικής σουηδικής. Ο Erik είναι 24 χρονών, έχει 1,84 μέτρα, 84 κιλά, έχει 100 φορές ερωσαστεί από την αδελφή του και ο Patrik Moss Carlsson, και οι δύο έχουν 23 χρονών, είναι 1,80 μέτρα, 75 κιλά, έχουν 100 φορές ερωσαστεί από την αδελφή τους. Ο Erik είναι 24 χρονών, έχει 1,84 μέτρα, 84 κιλά, έχει 100 φορές ερωσαστεί από την αδελφή του και ο Patrik Moss Carlsson, και οι δύο έχουν 23 χρονών, είναι 1,80 μέτρα, 75 κιλά, έχουν 100 φορές ερωσαστεί από την αδελφή τους.

Το 1964, η οικογένειά μου μετακόμισε στην Αθήνα, στην οδό Καραϊσκάκη 124, απέναντι στην Ακρόπολη. Ο πατέρας μου, ο Γεώργιος, ήταν τότε 35 ετών και εργαζόταν ως μηχανικός στην ΕΡΕΒΕΝ. Η μητέρα μου, η Ελένη, ήταν 32 ετών και εργαζόταν ως δασκάλα στο γυμνάσιο Αμερικής. Είχαμε δύο παιδιά, τον Γεώργιο και την Ελένη.

Το 1968, η οικογένειά μου μετακόμισε στην Αθήνα, στην οδό Καραϊσκάκη 124, απέναντι στην Ακρόπολη. Ο πατέρας μου, ο Γεώργιος, ήταν τότε 39 ετών και εργαζόταν ως μηχανικός στην ΕΡΕΒΕΝ. Η μητέρα μου, η Ελένη, ήταν 36 ετών και εργαζόταν ως δασκάλα στο γυμνάσιο Αμερικής. Είχαμε δύο παιδιά, τον Γεώργιο και την Ελένη.

Το 1968, η οικογένειά μου μετακόμισε στην Αθήνα, στην οδό Καραϊσκάκη 124, απέναντι στην Ακρόπολη. Ο πατέρας μου, ο Γεώργιος, ήταν τότε 39 ετών και εργαζόταν ως μηχανικός στην ΕΡΕΒΕΝ. Η μητέρα μου, η Ελένη, ήταν 36 ετών και εργαζόταν ως δασκάλα στο γυμνάσιο Αμερικής. Είχαμε δύο παιδιά, τον Γεώργιο και την Ελένη.

